

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

Poslovni broj: P-867/2022-57

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Makarskoj, po sutkinji Mirjani Urlić, u pravnoj stvari tužitelja Radoslava Lončara, OIB: 24172366600, Dubrovačka 75, Mostar, Bosna i Hercegovina, po punomoćniku Julijanu Dropuliću, odvjetniku iz Ploča, protiv tuženika Marka Muselimovića, OIB:00364115024, iz Mostara, Bosna i Hercegovina, Biskupa Buconjića 1 A, sa boravištem u Republici Hrvatskoj u Gradcu, Magistrala 7, zastupan po punomoćniku Mirku Perkušiću, odvjetniku u Imotskom, radi stvarno - ostalo, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene dana 27. kolovoza 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja Julijana Dropulića, odvjetnika iz Ploča te punomoćnika tuženika Mirka Perkušića, odvjetnika u Imotskom, dana 7. listopada 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Nalaže se tuženom Marku Muselimoviću, državljaninu RH, OIB:00364115024, iz Mostara, BiH, Biskupa Buconjića 1 A da prestane bespravno uznemiravati tužitelja Radoslava Lončara, državljanina RH, OIB:24172366600, Dubrovačka 75, Mostar, BiH, u ostvarenju njegovih suvlasničkih prava u odnosu na k.č. 996/3, 1004/2 i 1004/3 ZK uložak 12578 K.O. Gradac na kojim k.č. je izgrađen stambeni objekt u Gradcu, anagrafske oznake Magistrala 9, i to na način da je na krovnu ploču (betonsku kapu) od dimnjaka postavio metalni stup na koji stup je pričvršćena tenda, pa mu se ujedno nalaže uspostava prijašnjeg stanja na krovu - ravnoj terasi objekta izgrađenog na navedenim nekretninama tako da ukloni čelični stup tende profila 100 x 100 mm, koji stup je postavljen na krovnu ploču (betonsku kapu) od dimnjaka, sve kako je prikazano na tlocrtu i presjeku u prilogu Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, Katije Marče iz travnja 2024. godine, a koji Nalaz i mišljenje su sastavni dio ove presude; sve to u roku od 15 dana te mu se zabranjuje takvo ili slično uznemiravanje ubuduće.“

II. Svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

riješio je

Utvrđuje se da je povučena tužba u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženom Marku Muselimoviću, državljaninu RH, OIB:00364115024, iz Mostara, BiH, Biskupa Buconjića 1 A da prestane bespravno uznemiravati tužitelja Radoslava Lončara, državljanina RH, OIB:24172366600, Dubrovačka 75, Mostar, BiH, u ostvarenju njegovih suvlasničkih prava u odnosu na k.č. 996/3, 1004/2 i 1004/3 ZK uložak 12578 K.O. Gradac na kojim k.č. je izgrađen stambeni objekt u Gradcu, anagrafske oznake Magistrala 9 i to na način da je pur pjenom začepio otvore dimnjaka koje koristi tužitelj tako da ukloni pur pjenu koja se još nalazi u otvorima dimnjaka i to iz Otvora br. 1, i iz Otvora br. 2, sve kako je prikazano u Nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke, Katije Marče iz travnja 2024.godine (fotodokumentacija - slika 1, slika 2 i 2a), a koji Nalaz i mišljenje su sastavni dio ove presude."

Obrazloženje

1.1. U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 23. veljače 2024. navodi se kako je tužitelj Radoslav Lončar suvlasnik k. č. 996/3, 1004/2 i 1004/3 ZK uložak 1718 k.o. Gradac na kojim k.č. je izgrađena kuća u Gradcu, anagrafska oznaka Magistrala 9. Riječ je o dvojnomoj objektu sa četiri stambene jedinice od kojih su dvije u posjedu i vlasništvu tužitelja Radoslava Lončara (za $\frac{1}{2}$), dok su ostale u posjedu i vlasništvu tuženog Marka Muselimovića i Anne-Marije Muselimović za po $\frac{1}{4}$ (djeca pok. sestre tužitelja). Uvodno valja istaknuti da su između tužitelja i tuženika već duže vrijeme izrazito narušeni suvlasnički i ljudski odnosi, ovo prvenstveno zbog postupaka tuženika vezano uz predmetnu nekretninu u Gradcu, Magistrala 9.

Dana 30. listopada 2021. tužitelj je sa suprugom, Vandom Radoš-Lončar boravio u Gradcu, negdje oko 19,00 sati zapalio je vatru u peći na drva, nedugo zatim tužitelju i njegovoj supruzi je pozlilo, brzo je reagirao, rastvorio otvore u kući te se zatim popeo na krov kuće kako bi utvrdio zbog čega je došlo do začepljenja dimnjaka. Tom prilikom ustanovio je da su dva od četiri otvora dimnjaka, koji su u funkciji njegova djela nekretnine doista začepljeni pur pjenom, ovo kako dim ne bi mogao izlaziti iz dimnjaka. S druge strane dva otvora od dimnjaka koji su vezani uz stambene jedinice u vlasništvu tuženika i njegove sestre uopće nisu dirani, a kamoli začepljeni. Dakle do trovanja ugljičnim monoksidom i formalinom došlo je zbog začepljenja otvora pur pjenom koja je također toksična kada se topi na visokoj temperaturi. Odmah potom tužitelj Radoslav Lončar izvijestio je policiju PP Makarska koji su ubrzo došli i na navedene okolnosti obavili obavijesni razgovor sa ovdje tuženim Markom Muselimovićem. Tom prilikom tuženi je priznao da je zatvorio rupe na dimnjaku, pritom neistinito tvrdeći da je riječ o rupama koje pripadaju njemu, navodeći da ih je zatvorio iz razloga što se u blizini nalazi tenda prema kojoj je išao dim te ju je zacrnio.

Nadalje od strane tužene strane na krovnu ploču prethodno opisanog dimnjaka postavljen je teški metalni stup na koji stup je pričvršćena tenda. Tužitelj je višekratno upozoravao tuženika da ukloni ovaj stup sa dimnjaka, koji je postavljen bez znanja i suglasnosti tužitelja kao suvlasnika predmetne nekretnine, ovo prvenstveno što jaka bura koja puše u tom podneblju tendu njiše poput jedra „pa uslijed vibracija mogu nastati opasna prsnuća u strukturi dimnih cijevi što bi opet moglo uzrokovati ulazak otrovnih plinova u stambene prostore“ međutim bez uspjeha.

Tužitelja kao suvlasnika tuženik bespravno uznemirava u izvršenju njegovih suvlasničkih ovlasti na načine kako je opisano u tužbi, a u odnosu na k.č. 996/3, 1004/2 i 1004/3 ZK uložak 1718 k.o. Gradac na kojim k.č. je izgrađena kuća u Gradcu, anagrafska oznaka Magistrala 9., slijedom čega predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev.

1.2. Tužbeni zahtjev je preciziran podneskom od 1. travnja 2025, nakon što je tužitelj zaprimio nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Katije Marče.

1.3. Na ročištu održanom dana 23. travnja 2026. tužitelj je postavljeni tužbeni zahtjev uskladio sa novim činjenicama, odnosno sa osnivanjem BZP i upisivanjem čestica u novi zemljišnoknjižni uložak.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se istoj protivio u cijelosti, navodeći da je kuća u Gradcu sačinjena na č.zem. 996/3., č. zem. 1044/2 i č.zem. 1004/3 upisana u Z.U. 1718 K.O. Gradac i to dvojna kuća, koja je napravljena u prvoj polovici 70-ih godina prošlog stoljeća. Tu kuću sagradila je obitelj Lončar, a to znači otac i majka tužitelja, odnosno djed tuženika Marka Muselimovića i otac tuženika Josip Muselimović, koji je oženio Smiljanu, sada pokojnu. Ugovorom o poklonu od 8. srpnja 1982.g. otac tužitelja daruje svojoj kćeri Smiljani, a majci tuženika i to jednu polovicu nekretnina, kuće i dvorišta i to jednu polovicu nekretnina u pravcu sjever-jug, prema pumpnoj stanici Ina i jednu polovicu navedene kuće, prizemlje i kat u pravcu postojećih pregrada na katu, a kojom prigodom je taj Ugovor i evidentiran u Uredu za Katastar Općine Ploče. Taj objekt u Pločama je ozakonjen Rješenjem od 8. studenog 2016.g. od odjela za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada i to baš od strane tuženika i njegove sestre Ane-Marije Muselimović iz Zagreba, Maksimirska 94. Otac tužitelja Radoslava Lončar i njegova supruga Ana su počeli živjeti u Gradcu 1997.g. dok njihov sin, a tužitelj u ovoj pravnoj stvari nije tu živio, živio je odvojeno i to u Mostaru dolazeći povremeno u Gradac. Te 1997. otac tuženika je pristupio temeljitoj rekonstrukciji kuće i to obnovio fasadu kuće i ostale stvari i tada je otac tužitelja, dakle ima preko 25 godina postavio dva stupca za tendu i to baš po odobrenju oca tuženika gdje je instalirao tendu i to jedan stup je stavio na ogradni zid koji je zajednički između tužitelja sada te tuženika i njegove sestre Ana-Marije sada, jer je već kako je kazano dioba izvršena 1982.g., a taj zid je položen na terasi na vrh kuće te je jedan stupac željezni u tom zidu, a drugi je na prostoru tuženika i njegove sestre. Dakle punih 25 godina i više situacija je takva na licu mjesta i nikada nitko nije nikome smetao jer ta tenda se koristi samo u ljetnom periodu i to nije smetalo tuženiku.

3. U tijeku postupka sud je izveo pregledom izvatka iz zemljišne knjige broj 1718, izvoda iz kat. plana za k.č.br. 996/3, građevinske dozvole Broj: UP/I-02-184-1976 od 4. listopada 1976.g., fotografija na listovima 14 i 15 spisa, potvrde o prijavljenom događaju MUP, PUSD, PP Makarska broj: 511-12-29-02/2-74-159/2021 od 15. studenog 2021.g., rješenje ODO Split broj KP-DO-315/2022 od 23. veljače 2022., fotografija na listovima 21 i 22 spisa, ugovora o poklonu od 8. srpnja 1982., uvjerenja Županije Dubrovačko-Neretvanske, Sekretarijat za poslove uprave u Pločama Klasa: 034-04/93-01/171 od 1. listopada 1993., izjave tuženika ovjerena kod Javnog bilježnika Vedrana Plećaša od 22. veljače 2018., službene bilješke PUSD, PP Makarska Broj: 511-12-29-02-SB-722/2021 od 31. listopada 2021., pregledom spisa KP-DO-315/22, očividom na licu mjesta uz sudjelovanje sudske vještakinje za građevinu Katije Marče te pregledom njezina nalaza i mišljenja, rješenja o izvedenom stanju Agencije za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada Klasa: UP/I-361-03/15-01/70 Zagreb, 8.

studenog 2016., snimak izvedenog stanja nezakonito izgrađene zgrade, stambena građevina, broj projekta T.D.I.S.266/12-09/13, ovlašteni inženjer Josip Sulić, pregledom fotokopije iz list Odvjetnik br. 2-2025. glasilo i časopis HOK, fotografija na listovima 189-191. te saslušanjem parničnih stranaka.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25, dalje ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da tuženik ukloni čelični stup tende profila 100 x 100 mm, koji stup je postavljen na krovnu ploču (betonsku kapu) od dimnjaka, sve kako je prikazano na tlocrtu i presjeku u prilogu Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke, Katije Marče iz travnja 2024.godine te mu se zabranjuje takvo ili slično uznemiravanje ubuduće, dakle zaštita suvlasništva tužitelja od uznemiravanja koje poduzima drugi suvlasnik, ovdje tuženik.

6. Nesporno među strankama je da je tužitelj vlasnik betonske kape dimnjaka sa jedne strane na kojoj se nalazi čelični stup tende.

7. Međutim sporno je je li takva čelična konstrukcija uznemirava vlasnika na kojoj je ona postavljena u izvršavanju vlasničkih ovlasti.

8. Uvidom u izvadak u zemljišne knjige sud, broj zk uložka 1718 sud je utvrdio da su suvlasnici k. čestica 996/3, 1004/2 i 1004/3, K.O. Gradac Lončar Radoslav za 1/2, Muselimović Marko za 1/4 i Muselimović Anna-Maria za 1/4.

Pregledom Izvoda iz katastarskog plana za K.O. Gradac utvrđen je položaj nekretnina koje su predmet ovog postupka.

Pregledom Građevinske dozvole sud je utvrdio da se istom odobrava Lončaru Mari izgraditi obiteljsku stambenu zgradu na česticama zemlje koje su predmet ovog postupka.

Pregledom fotografija priloženim u spis predmeta sud je utvrdio da su dimnjaci ispunjeni pur pjenom, te da je čeličan stup postavljen na krovnoj ploči.

Čitanjem potvrde o prijavljenom događaju sud je utvrdio da su policijski službenici PP Makarska izvješteni od strane tužitelja da je tuženik pur pjenom začepio dimnjak na kući, a kada je naložio vatru dim se vratio u kuću. Pregledom i čitanjem Rješenja ODO u Splitu broj KP-DO-315/2022 sud je utvrdio da je isto odbacilo kaznenu prijavu protiv tuženika.

Pregledom i čitanjem ugovora o poklonu sud je utvrdio da je Mate Lončar, otac tuženika poklanja Smiljani Muselimović ½ nekretnina koja se nalaze na predmetnim česticama. Pregledom uvjerenja Sekretarijata za poslove uprave u Pločama sud je utvrdio da se istim potvrđuje da Mate Lončar posjeduje obiteljsku stambenu zgradu u Gradcu na građevinskog parceli koja je predmet ovog spora.

Čitanjem izjave ovjerene kod javnog bilježnika Ante Pejkovića iz Makarske, poslovni broj O:53/15 sud je utvrdio da u tijeku ostavinske rasprave iza pokojne Ane Lončar, tužitelj uputio prijetnje pred svim nazočnima.

Čitanjem rješenja o izvedenom stanju Agencije za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada sud je utvrdio da se istim ozakonjuje završena, slobodnostojeća, manje zahtjevna zgrada, stambene namjene izgrađena na 1004/3 k.o. Gradac, a podnositelji zahtjeva su tuženik i Anna-Marija Muselimović.

9.1. Dana 15. ožujka 2024. proveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke Katije Marče. Očevidom je utvrđeno kako se pristupa na spornu nekretninu upisana u zk. ul. 1718 K.O. Gradac, anagrafske oznake Magistrala

9.2. Utvrđuje se da ista predstavlja dvojni objekt koji je u cijelosti vertikalno odijeljen na dva dijela, od kojih se jedan nalazi u vlasništvu tužitelja, a drugi u vlasništvu tuženika. Pristupa se na krov predmetne nekretnine. Utvrđuje se da je ista u cijelosti ograđena betonskim zidom te po sredini terase nalazi se betonski zid koji nekretnine dijeli na dva dijela. Na vrh tog zida postavljene su pločice, dok u jednom dijelu zida sadržan je dimnjak, koji se sastoji od 4 cijevi. Tužitelj navodi da dva pripadaju njegovoj polovici kuće, a dva tuženiku. Konstatira se da na cijevima za koje tužitelj navodi da su za njegovu polovicu nekretnine vidljivi su tragovi pur pjene, s time da je jedna cijev još uvijek začepljena pur pjenom. Cijevi na kojima su vidljivi tragovi pur pjene nalazi se sa južne strane nekretnine. Na dijelu nekretnine u vlasništvu tuženika postavljena je tenda na metalnim nosačima. Jedan krak nosača nalazi se na terasi, dok drugi krak se nalazi na zidu koji dijeli nekretninu na dva dijela i to po sredini između cijevi dimnjaka. Utvrđuje se da je taj nosač metalne tende učvršćen sa šest metalnih vijaka za betonski zid. Vještak građevine pristupa uzimanju potrebnih podataka. Pregledom dimnjaka utvrđuje se da postoje dvije cijevi za svaki dio nekretnine s time da izlaz od svake cijevi je na dvije strane, odnosno da svaka cijev dimnjaka ima izlaz na dio terase u vlasništvu tužitelja i na dio terase u vlasništvu tuženika. Prema navodima tužitelja oni ne koriste jednu cijev dimnjaka, dok druga cijev je bila začepljena sa oba dvije strane. Tužitelj pokazuje cijev koja je bila začepljena te sa strane nekretnine u vlasništvu tužitelja nisu vidljivi tragovi pur pjene. Tužitelj navodi da je istu u cijelosti očistio, dok drugu cijev ne koristi. Utvrđuje se da pločice kojima je popločana terasa u vlasništvu tuženika su jednake kao pločice koje se nalaze na vrhu središnjeg zida. Utvrđuje se da je taj zid širi u dijelu na kojem se nalazi dimnjak, a taj zid je širi od ogradnih zidova cijele terase. Konstatira se da su na jednoj cijevi vidljivi tragovi crnila od dima, dok na samoj tendi nisu vidljivi tragovi crnila od dima. Ogradni zidovi na dijelu nekretnine u vlasništvu tuženika popločani su sa gornje strane istim pločicama kao i terasa tuženika te gornji dio središnjeg zida. Tuženik stvara dio tende prema jugu te vještak uzima potrebne mjere i fotografije. Stranke suglasno navode da je tenda jednaka i na drugoj strani, sjevernoj strani.

9.3. Vještakinja je dana 16. travnja 2024. dostavila nalaz i mišljenje.

U nalazu i mišljenju sudska vještakinja je navela kako su predmet spora dimnjak i tenda izgrađeni na krovu-ravnoj terasi dvojnog objekta. Terasa je podijeljena na dva dijela: zapadni dio pripada tužitelju, dok istočni dio pripada tuženiku. Po sredini terase izveden je dimnjak i betonski zid različite visine i širine. Na zidu i kapi dimnjaka izvedena je betonska poklopnica debljine 5 cm obložena keramičkim pločicama. Dimnjak se sastoji od četiri cijevi. Prema izjavi tužitelja njemu pripadaju cijevi dimnjaka na nacrtu i slikama označene kao otvor 1 i otvor 2. Na otvoru 1 gledano sa istočne strane, vidljivi su tragovi pur pjene i crnila od dima-fotodokumentacija slika 1, slika 2 i 2a. Na otvoru 1 gledano sa zapadne strane, vidljivi su tragovi crnila od dima i nisu vidljivi tragovi pur pjene - fotodokumentacija slika 3., 4. i 5. Na otvoru 2 gledano sa istočne strane, vidljiva je pur pjena - fotodokumentacija slika 1., slika 2. i 2a. Na otvoru

2 gledano sa zapadne strane, vidljiva je pur pjena na otvoru prema istočnoj terasi, dok na otvoru prema zapadnoj terasi nema tragova pur pjene-fotodokumentacija slike 3, 4 i 6. Na istočnom dijelu terase izvedena je čelična konstrukcija tende. Čelični stupovi tende profila 100x100 mm učvršćeni su na betonsku kapu dimnjaka sa jedne strane i na betonski temelj na terasi s druge strane. Položaj i dimenzije stupova i tende prikazani su na tlocrtu i presjeku u prilogu. Tlocrtna dimenzija rastvorene tende je 3,00 x 5,10 cm s južne strane i 3,00x5,10 cm sa sjeverne strane. Ukupna površina tende je 30,60 m². Na rastvorenoj tendi nisu bili vidljivi tragovi crnila od dima.

Prema Zakonu o gradnji svaka građevina, ovisno o svojoj namjeni, mora biti projektirana i izgrađena na način da tijekom svog trajanja ispunjava temeljne zahtjeve za građevinu. Građevina mora biti projektirana i izgrađena tako da opterećenja koja na nju mogu djelovati tijekom građenja i uporabe ne mogu dovesti do:

1. rušenja cijele građevine ili nekog njezina dijela
2. velikih deformacija u stupnju koji nije prihvatljiv
3. oštećenja na drugim dijelovima građevine, instalacijama ili ugrađenoj opremi kao rezultat velike deformacije nosive konstrukcije
4. oštećenja kao rezultat nekog događaja, u mjeri koja je nerazmjerna izvornom uzroku.

Za izgradnju čelične konstrukcije tende bilo je potrebno izraditi glavni projekt od ovlaštenog inženjera građevinske struke. Vještakinje je navela kako bez detalja izvedbe dimnjaka, načina sidrenja čelične konstrukcije tende, detalja izvedbe pregradnog zida ne može se dati mišljenje o utjecaju tende na statiku dimnjaka i zida na kojem se tenda nalazi.

9.4. Podneskom od 2. lipnja 2024. tužitelj se očitovao na nalaz i mišljenje sudske vještakinje navodeći da sama činjenica da je tenda protupravno postavljena ukazuje na osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja, jer tuženi evidentno ne raspolaže sa odgovarajućom dokumentacijom (glavnim projektom i dozvolom). Traženo je dopunsko očitovanje na okolnost da li je tendu dopušteno postaviti na dimnjak.

9.5. Vještakinja je u dopunskom nalazu i mišljenju navela kako se u konkretnom slučaju primjenjuju se Zakon o gradnji (NN 153/13,20/17,39/19,125/19), Zakon o zaštiti od požara (NN 92/10,114/22), Tehnički propis za dimnjake u građevinama (NN 03/07), Tehnički propis za građevinske konstrukcije (NN 17/2017). Konstrukcija tende predstavlja čeličnu građevinsku konstrukciju. Prema Tehničkom propisu za građevinske konstrukcije (NN 17/2017), članak 6. tehnička svojstva građevinske konstrukcije moraju biti takva da tijekom trajanja građevine, uz propisano odnosno projektom određeno izvođenje i održavanje građevinske konstrukcije, ona podnese sve utjecaje uobičajene uporabe i utjecaje okoliša, tako da tijekom izvođenja i uporabe predvidiva djelovanja na građevinu ne prouzroče:

- rušenje cijele građevine ili nekog njezinog dijela
- velike deformacije u stupnju koji nije prihvatljiv
- oštećenja na drugim dijelovima građevine, instalacijama ili ugrađenoj opremi kao rezultat velike deformacije nosive konstrukcije
- oštećenja kao rezultat nekog događaja, u mjeri koja je nerazmjerna izvornom uzroku i
- vibracije konstrukcije koje ugrožavaju sigurnost konstrukcije ili izazivaju neugodu kod korisnika građevine.

Čelična konstrukcija tende mora zadovoljavati gore navedene uvjete. Čeličnu konstrukciju tende nije dozvoljeno nigdje postaviti bez potrebne tehničke dokumentacije - glavnog projekta. Sastavni dio glavnog projekta je i Izjava projektanta

da je tehnička dokumentacija usklađena s važećim propisima, uvjetima i pravilima iz čl. 68 Zakona o gradnji.

9.6. Dopunom nalaza i mišljenja od 5. prosinca 2025. sudska vještakinja navodi kako u dostavljenoj dokumentaciji na listu br. 5 koji nije numeriran - Analitički iskaz izračuna mjera građevine, na tlocrtu „peto pročelje“ ucrtan je stup i horizontalni nosač bez kota tj. bez duljine i širine. Na nacrtu „presjek“ u pogledu je vidljiv stup, zid i dimnjak. Greda je vidljiva u presjeku. Na ovom nacrtu također nema dimenzija ni kota stupa, grede, zida i dimnjaka. U Rješenju o izvedenom stanju, list., točka 4 navodi se: „Ispitivanje ispunjavanja lokacijskih uvjeta, bitnih zahtjeva za građevinu te drugih uvjeta i zahtjeva nije prethodilo donošenju ovog rješenja.“ Kao što je vidljivo, tijekom provedbe postupka ozakonjenja nezakonito izgrađene zgrade, nije proveden postupak ispitivanja bitnih zahtjeva za građevinu, jer to nije ni bila obveza. S obzirom na gore navedeno, vještakinja ostaje pri svojem nalazu i mišljenju i ranijem očitovanju.

9.7. Nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke ovaj sud je poklonio vjeru, obzirom smatra da je isti izrađen stručno te u skladu s pravilima znanosti i struke, a nakon dopuna istog, stranke nisu imale primjedbi.

10.1. U dokaznom postupku izveden je i dokaz saslušanjem tužitelja.

Saslušan tužitelj kao parnična stranka u bitom je naveo kako su tom prilikom supruga i on došli na nekretninu bez djece. Tužitelj navodi kako je inače doktor interne medicine, radio je u bolnici u Mostaru. Zbog svoje struke poznate su mu posljedice otrovanja sa ugljik-monoksidom, a također i posljedice gorenja pur pjene kada nastaju cijanidi i formindhid. Navodi da je prepoznato miris i odmah mu je bilo jasno o čemu se radilo, znao je da je začepljen odvod u dimnjaku, te je istrčao na terasu, tada je vidio da je cijev koja je aktivna bila u cijelosti začepljena sa pur pjenom, dok druga cijev koja nije aktivna bila je na pola začepljena. Navodi kako je odmah probio tu aktivnu cijev, kasnije je očistio te cijevi kako ne bi došlo do eksplozije, jer je pur pjena zapaljiva i eksplozivna na 50 °C. Potom je nazvao policiju, oni su došli, napravili su uviđaj, pozvali su tuženika i tada je on njima rekao da je on začepio dimnjak pur pjenom kako mu dim ne bi išao na tendu. Tužitelj navodi kako na predmetnu nekretninu dolazi otprilike 2 puta mjesečno, a ljeti je stalno tamo. Nakon što je naslijedio predmetnu nekretninu, istu je renovirao i tada je aktivirao dimnjak. Navodi kako voli zapaliti vatru u kaminu i često zna ložiti vatru. Tenda je postavljena prije 15 - 20 godina, u vrijeme kada je tenda postavljena tužiteljevi roditelji su još bili živi i oni se nisu protivili postavljanju tende. Tužitelj nadalje navodi kako je prije otprilike 10 godina tuženicima poslao mail da maknu tendu, no taj e-mail više nije mogao kasnije pronaći. Tenda ima površinu od 30 m² i kada puše bura stvara buku i vibracije. Navodi kako ga taj zvuk smeta za spavanje, ali ga više smeta što su tendu naslonili na dimnjak i od tih vibracija mogu nastati u dimnjaku pukotine kroz koje će onda prolaziti dim i otrovne čestice. Također je problem što na tendu nisu stavili gromobran, a to je najviša konstrukcija u okolini i stoga postoji opasnost da u tendu udari grom od čega bi se mogla zapaliti cijela kuća. Marko Muselinović je zatražio da se postavi navedena tenda, a to je financirao njegov otac. Tužiteljevi roditelji su bili vlasnici nekretnine u vrijeme postavljanja tende za postavljanje tende. Nikakav suglasnost nije tražena. Nakon svađe s njima više nije puno razgovarao, samo im jednom rekao da se ta tenda makne. Ugovor o darovanju iz 1982. je jednom vidio. Dimnjak u vještvu označen kao otvor 1 i 2 dimnjak odvodi dim iz tužiteljeve prostorije. Taj dimnjak odvodi dim samo iz prizemlja i to samo iz njegovog djela prizemlja, dok drugi dimnjak odvodi dim sa kata, a tako je isti i sa druge strane koja je u vlasništvu tuženika. Nikada nije vidio tragove dima na dimnjaku koji odvodi

dim iz prostorija u vlasništvu tuženika, te navodi kako ne zna da li objekt ima uzemljenje.

10.2. Sud je prihvatio iskaz tužitelja, budući je isti životan, logičan, argumentiran te sukladan ostalim provedenim dokazima.

10.3. Sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Anamarije Muselimović i Vande Radoš Lončar, budući su stranke na ročištu održanom dana 23. travnja 2026. odustale od dokaznog prijedloga za saslušavanjem istih.

10.4. Sud nije izveo dokaz saslušavanjem tuženika, budući iako je bio uredno pozvan na ročište održano 27. kolovoza 2026., isti nije na to ročište pristupio te je njegov punomoćnik odustao od dokaznog prijedloga za saslušavanjem tuženika.

10.5. Sud je odbio prijedlog za provođenje dokaza vještačenjem po vještaku za protupožarnu zaštitu, budući je isto bilo predloženo na okolnost da zapaljena pun pjena je štetna za zdravlje, a što je općepoznata činjenica, koja nije bila osporena tijekom postupka, slijedom čega provođenje navedenog vještačenja bi bilo suprotno načelu svrhovitosti, a također i načelu ekonomičnosti postupka.

11. Uz podnesak od 23. travnja 2026. tuženik je dostavio fotografije iz kojih je razvidno da su predmetni dimnjaci očišćeni od pur pjene, slijedom čega je pun. tužitelja na ročištu koje je bilo održano dana 27. kolovoza 2026. naveo kako nakon što su izvršili uvid u stanje na terenu i ustanovili da je doista tuženik postupio po dijelu tužbenog zahtjeva, dakle, tužbenog zahtjeva da ukloni pur pjenu, pa slijedom toga nema pravni interes inzistirati na tom dijelu tužbenog zahtjeva, odnosno dijelu zahtjeva kako je označen točkom I. a) uređenog tužbenog zahtjeva, no potražuje trošak postupka.

12. Odredbom čl. 193. ZPP-a propisano je da tužitelj može povući tužbu bez pristanka tuženika prije nego što se tuženik upusti u raspravljanje o glavnoj stvari. Tužba se može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.

13. Budući je tužitelj na ročištu održanom dana 27. kolovoza 2026. povukao tužbeni zahtjev u dijelu tužbe označen kao 1. a), a na istom ročištu tuženik je pristao na povlačenje, to je sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a valjalo odlučiti kao u rješenju, odnosno utvrditi da je tužba u dijelu tužbenog zahtjeva označen kao 1 a) povučena.

14. Iz navoda tužbe i sadržaja tužbenog zahtjeva proizlazi kako tužitelj traži zaštitu svog vlasništva od uznemiravanja, odnosno traži zaštitu propisanu odredbom čl. 167. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 114/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 dalje: ZVDSP).

15. Odredbom čl. 167. st. 1. ZVDSP-a propisano je da ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane. Kad je uznemiravanjem iz stavka 1. toga članka prouzročena šteta, vlasnik ima pravo zahtijevati naknadu štete po općim pravilima o naknadi štete.

16. Pravom vlasničkom tužbom za prestanak uznemiravanja ili negatorijskom tužbom (actio negatoria) tužitelj kao vlasnik - posjednik zahtijeva od osobe koja ga na bilo koji

način, ali ne oduzimanjem posjeda, bespravno uznemirava u izvršavanju njegovih vlasničkih ovlasti da prestane s uznemiravanjem. Da bi ostvario zaštitu prava vlasništva ovom tužbom, tužitelj mora dokazati da je stvar njegovo vlasništvo te da ga tuženik uznemirava u izvršavanju ovlasti na stvari, dok je na tuženiku teret dokazivanja da uznemiravanje nije bespravno. Tužitelj kao suvlasnik koji je uznemiren u posjedu svog suvlasničkog dijela od strane drugog suvlasnika podnosi tužbu radi zaštite od uznemiravanja pozivom na odredbu čl. 46. st. 1. u svezi sa čl. 38. st.1., čl. 41. i čl. 167. ZV-a.

17. Tijekom postupka nije bilo sporno da su tužitelj i tuženici suvlasnici predmetne nekretnine, te da je na krovnoj terasi postavljena tenda. Tuženik je naveo da je tenda postavljena 1997. prilikom rekonstrukcije kuće, dok tužitelj je navodio da je ista napravljena prije 15 do 20 godina. Nesporno je da je prednik tužitelja dozvolio predniku tuženika dozvoli da postavi tendu, s time da je tužitelj iskazao da je prije 10 godina pozvao tuženika da navedenu tendu makne, no nema dokaza da je to učinio.

18. Tužitelj kao suvlasnik protiv drugog suvlasnika može tražiti zaštitu od uznemiravanja tužbom iz čl. 167. u vezi čl. 46. st. 1. ZV prema kojoj svaki suvlasnik ima pravo štititi svoje suvlasništvo od ostalih suvlasnika u skladu sa veličinom svog suvlasničkog dijela te ima pravo na zaštitu vlasništva od uznemiravanja od drugih suvlasnika odnosno ima pravo glede cijele stvari postavljati svojim suvlasnicima one zahtjeve koji proizlaze iz njegova suvlasništva.

19. No, istodobno svaki suvlasnik ima sve suvlasničke ovlasti (pravo posjedovanja, uporabe, korištenja i raspolaganja (čl. 30. st. 2. ZV-a) te prema čl. 38. ZV-a ukoliko nije što drugo određeno, smije izvršavati glede cijele stvari sve ovlasti koje ima kao nositelj dijela prava vlasništva bez suglasnosti ostalih suvlasnika, ako time ne vrijeđa prava ostalih suvlasnika, a prema čl. 39. st. 1. ZV-a svaki suvlasnik ima pravo sudjelovati u odlučivanju o svemu što se tiče stvari koja je u suvlasništvu (upravljanje stvarju) zajedno s ostalim suvlasnicima.

20. U načelu suvlasnik ima pravo na zaštitu od uznemiravanja u odnosu na drugog suvlasnika u situaciji kada mu drugi suvlasnik onemogućava ili bitno ograničava dogovoreni način obavljanja suvlasničkih ovlaštenja (Županijski sud u Zagrebu, GŽ-1522/2021-2 od 30. studenog 2021. i GŽ 3494/2022 od 7. ožujka 2023.).

21. Što se tiče čina uznemiravanja to mogu biti različite pozitivne ili negativne radnje, ali da pri tom nije došlo do oduzimanja posjeda stvari. Bitno je da je uznemiravanje bespravno, a tuženi ako tvrdi da ima pravo poduzimati sporne radnje, dužan je to dokazati.

22. Tijekom dokaznog postupka tužitelj nije dokazao da je prednik tuženika postavljanjem tende počinio uznemiravanje takvog karaktera i opsega kojim se onemogućava ili bitno ograničava tužitelja kao suvlasnika u obavljanju njegovih suvlasničkih ovlasti.

23. Nesporno je da je tenda postavljena prije više od 15 godina i to uz dozvolu prednika tužitelja, dok tuženik navodi da je napravljena prije više od 25 godina. Stoga, ista nije

postavljena samovoljno niti je njome bilo ugroženo neko od suvlasničkih ovlaštenja tužitelja

U svom iskazu tužitelj je naveo da je prije otprilike 10 godina tuženicama poslao mail da maknu tendu, no taj e-mail više nije mogao kasnije pronaći, slijedom čega nije dokazano da bi tužitelj uopće pozvao tuženike na uklanjanje tende.

Također, ovdje valja istaknuti da navedena tenda zaista ometa tužitelja u izvršavanju njegovih suvlasničkih ovlaštenja tada bi sigurno aktivnije tražio uklanjanje tende, odnosno ne bi uputio jedan mail i nakon 10 godina podigao tužbu radi uznemiravanja.

24. Sama činjenica da je tenda postavljena nelegalno nije razlog da se uspije u postupku kojom se traži zaštita od uznemiravanja, već je to predmet posebnog upravnog postupka (tako i ŽS BJ GŽ-809/2006).

25. Slijedom svega gore navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude pod točkom I.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članka 154. stavka 4., 155. i 163. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023.).

Budući da je tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen prema tuženiku glede uznemiravanja postavljanjem čelične konstrukcije za tendu, to istome pripada pravo na nadoknadu troška u tom dijelu.

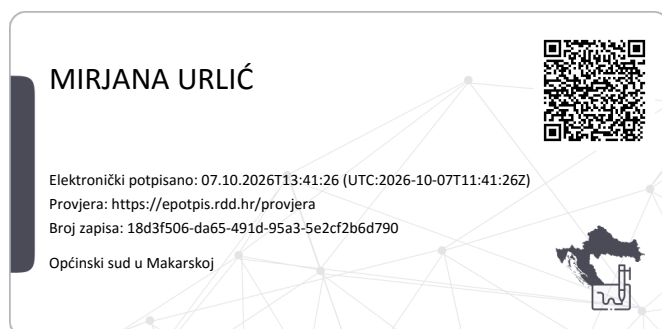
Tužbom je tražena i zabrana uznemiravanja radi postavljanja pur pjene u otvore dimnjaka, no kako su dimnjaci očišćeni do okončanja glavne rasprave, to je tužitelj u odnosu na taj dio tužbe povukao tužbeni zahtjev radi udovoljenja istom, no potraživao je trošak postupka.

Iako je tuženik osporavao da bi on očistio dimnjak, takve navode ovaj sud nije uvažio. Naime, tijekom postupka je utvrđeno da je upravo tuženik postavio pur pjenu u dimnjak, a što je i priznao kada je bio saslušan pred policijom, te tužitelj nije imao saznanja da bi dimnjak bio očišćen, slijedom čega ovaj sud uzima da je upravo tuženik očistio dimnjake, odnosno da je tužba u dijelu tužbenog zahtjeva povučena radi udovoljenja, slijedom čega, a temeljem odredbe čl. 158. st. 2. ZPP-a upravo tužitelj ima pravo na nadoknadu troška postupka.

Budući su stranke uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sukladno odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a, sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Makarska, 7. listopada 2026.

S U T K I N J A:
Mirjana Urlić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana zaprimanja iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, a putem ovog suda. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA: - pun. tužitelja,
- pun. tuženika
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088e-490c8**

Kontrolni broj: **0b319-a6bee-86def**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.